

варди рай: и забрани да вкушава плодъ-тъ отъ едно само дръво кое-то сѣ наричаше дръво познаніа добра и зла, че, ако вкуси него, ще оумре съ смърть.

Грѣхъ-тъ, смърть-та и надежда-та за избавленіе-то.

Преди видима-та разумна тварь, сирѣчь, челоуѣка, Богъ сътвори невидимѣтъ разумнѣ тварь, дѣхове-тѣ, кои-то сѣ наричатъ Ангели.

Единъ отъ тѣхъ свѣтлы дѣхове, съ нѣкои подвластны немѣ дѣхове, има дерзновеніе да не послуша всеблагѣ-тѣ волѣ на Бога Творца Своего: и затова сѣ лиши отъ дарѣванный мѣ свѣтъ [свѣтина] и блаженство, и стана злы дѣхъ. Него наричатъ дѣволъ.

Дѣволъ-тъ позакижда на блаженство-то на челоуѣцы-тѣ: и, за да ги лиши отъ него, оупотреби хитрость. Той влезе въ змѣя, и склони ѣва да вкуси отъ запретеный плодъ.

Ѣва пакъ склони на това Адама.

Съ Такъвъ начинъ, като вкусихъ плода отъ дръво-то на познаніе добра и зла, прѣви-тѣ челоуѣцы постѣпихъ противъ воля-та Божіа, противъ заповѣдь-тѣ Божіа, противъ закона Божіа, съ една рѣчь, съ грѣшихъ.

Прѣви-тѣ сетнины на грѣха бѣхъ срамъ и страхъ: сетнѣ постигнахъ грѣшници-тѣ изнѣрителны тѣдове, болѣсти и смърть.

Богъ проклѣ змѣя-тѣ, изгони Адама и ѣва изъ рай: и земь-тѣ съ нейнытѣ произведеніа лиши отъ напрешне-то благословеніе, сирѣчь, отъ напре-